

Bővül a kereskedelem árukészlete

A ruházati cikkek gyártása, forgalma

Szerdán a Belkereskedelmi Minisztériumban Borsos László belkereskedelmi és Pesti Ernő könnyűipari miniszterhelyettes tájékoztatta a sajtó képviselőit a ruházati cikkek gyártásának, forgalmának alakulásáról, az ipar és a kereskedelem őszi-téli felkészüléséről.

Borsos László többek között elmondotta, hogy ez év első nyolc hónapjában 11,5 milliárd forint volt a ruházati kiskereskedelem forgalma, csaknem hét százalékkal több, mint az előző évben. Az őszi és a télre igyekeztek jól felkészülni. A tavalyinál mintegy 800 millió forinttal nagyobb árukészlet áll a ruházati kereskedelem rendelkezésére, és az áruösszetétel az eddiginél lényegesen jobb, vagyis a legkeresettebb cikkek raktárkészletét igyekeztek növelni. Az árutöbbséget részben a könnyűipar adta, részben pedig import úttján szerezték be.

A ruházati kereskedelem ez évben — várhatóan — 19 milliárd forintos for-

galmat bonyolít le, s ez az összeg a becslések szerint 1968-ban a húsz milliárdot is meghaladja. A kereskedelem az iparvállalatokkal együttműködve a lakosság lehető legjobb ellátására, a kereslet és kínálat jobb összhangjának kialakítására törekszik. Legfőbb célja a tömegigények kielégítése. Várhatóan elegendő tréningruha, férfi-fehérmű, harisnyaféleség és téli meleg kiscsizma lesz. A továbbiakban meg akarják oldani a csecsemők ruházati cikk ellátását, jobban ki akarják elégíteni az egyik nagy vásárlóréteg, a tizenegyhányévesek sajátos igényeit.

A belkereskedelem legnagyobb szállítójának, a könnyűiparnak munkájáról, terveiről Pesti Ernő adott tájékoztatást. A könnyűipar termelése ez év első nyolc hónapjában 8,5 százalékkal volt magasabb, mint az előző év hasonló időszakában. Az év közben felmerült igények kapcsán a könnyűipari vállalatok mintegy 550—600 millió forint értékű terméktöbbséget gyártására, szállítására vállalkoztak.

Flottánk a tengeren

Egy pillantás a térképre: a Balaton a Földközi tenger közepén, jön Tripoliból; a Debrecen, a Tokaj, az Adrián. A Duna Beirutban, a Csepel Latakiában, a Tata Alexandriában. Isztambulban a Borsod, a Korinthos-csatornában a Badacsony és így tovább... A 17 magyar tengerjáró járja a vizeket. Ezzel a hajó-parkkal már érdemes bekapcsolódni a nemzetközi forgalomba, s bérfuvarozást vállalni, jó pénzért.

Száz kikötőben

Tavaly 20 ország mintegy száz kikötőjében fordultak meg hajóink, s ha magyar áruval nem telnek meg, megbízást mindig kapunk, nem kell télenkednie az utóbbi esztendőben újjáéledt magyar kereskedelmi flottának.

Ha áttekintjük a felszabadulást követő évtizedeket, kiderül, hogy tulajdonképpen a második ötéves tervben lépett igazán nagyot előre a magyar tengerhajózás. A hajóipar egy új, korszerű, 1300 tonnás típusot fejlesztett ki, s ebből öt év alatt a MAHART-nak is készített 11-et. Közben pedig a régi, négy öreg hajó nyugdíjba ment. Az utolsó, a Debrecen 1965. január 1-én kapta ki az obsitot, s most ott áll a Szabadkikötőben, kormot raktároz benne az új bérlő, az Országos Gumiipari Vállalat.

Az új 1300 tonnásoknak már nemcsak a teljesítménye felel meg mindennek, de a személyzet kényelme, s az egész hajó biztonsága is. Tavaly pedig újabb négy hajóval bővült kereskedelmi flottánk: négy 1650 tonnás tiszta tengerjáróval.

Kalkuláció

Évek óta vagy alacsony a vízár, vagy az árvíz zavarta a hajózás munkáját. Végre tavaly igazán kedveztek a körülmények a hajósoknak, s bebizonyíthatták, hogy a számítások helyesek voltak, érdemesek volt fejleszteni, újjáéleszteni a magyar tengeri kereskedelmi flottát. A 60-as évek elejéhez képest 250 százalékkal nőtt a teljesítmény, megközelítően 300 ezer tonnát mozgattak meg, s több tízmillió forintnyi eredménnyel zárták a tavalyi évet.

Tekintélyes összegű devizát hoztak a népgazdaságnak egyrészt azzal, hogy a külkereskedelem tengeri szállításainak körülbelül 20 százalékát bonyolították le, amelyekért így nem kellett fuvardíj fejében devizával fizetni, más országoknak, ugyanakkor a magyar hajók nem egyszer fuvaroztak valutáért külföldi megrendelésre. A bérfuvarozások

legnagyobb részét a nyugat-németeknek, az osztrákoknak és a bolgároknak végezték. Egyébként átlagosan minden száz vagon itthon hajóba rakott árunál egyegy úton 10 ezer dollárt tartarít meg a népgazdaság — ha az árut magyar hajók viszik.

Kolumbusz után

A magyar hajózás számára már hagyományosnak számító levantei közel-keleti rendszeres járatok után tavaly májusban új útvonalat nyitott meg a MAHART — a vörös-tengeri járatot. Hajóik — elsősorban az új, 1650 tonnás típusok jönnek itt számításba, amelyek a magyar óceánjáró flotta előhírnökeiként is elkönyvelhetők — a Szezi-csatornán át kifutnak a Vörös-tengerre, érintik Etiópiát, Szudánt, Jement, s a végén Aden. Ezen az útvonalon két hajó máris menetrendszerint közlekedik.

A Duna (egyike az 1650 tonnásoknak) tavaly körülhajózta a Balti-tengeren. A skandináv államokkal, elsősorban Finnországgal és Svédországgal számottevő kereskedelmi kapcsolatot tart fenn hazánk, azonban az import és export szállítmányokat is a lengyel kikötőkben veszik, illetve adják át a skandináv hajóknak, holott ezeket szállíthatná magyar hajó is. A Duna „megpróbálta” és a kísérlet eredményes volt. Most már a külkereskedelem üzleti tárgyalásain múlik, hogy legyen akár rendszeres magyar járat is a balti-vizeken.

Az idén pedig már megindul a MAHART első óceáni járata is. A cél — mint egy-

kor Kolumbusznak — eljutni Indiába. A MAHART hajói azonban csak főképp vasércért mennének — s persze magyar árut vinnének — ám ez a járat mégis aranyat érne, hiszen évenként sokezer tonna árut vásárol a magyar külkereskedelem Indiából és küldenek is oda, idegen hajókkal, drága pénzért.

Tervezik Nyugat-afrikai, dél-amerikai és kubai járatok megindítását is, hiszen ezekkel a földrészekkel úgyszintén egyre bővül kereskedelmi kapcsolatunk. Ezekre az útvonalakra — belérvé az indiait is — már nagyobb hajókra lesz szükség. Várnában készítenek már a bolgár hajóépítők a MAHART első óceánjáró hajóit, a két 5 ezer tonnás 114 méter hosszú, 15 méter széles, 5500 tonna szállításra alkalmas hajót, amelyek 10 ezer kilométert tudnak majd megtenni kikötés nélkül.

Az első 5 ezer tonnás keresztelőjét már megtartották. 1970-ig még három ilyen nagy hajót építenek magyar rendelésre a bolgárok, de tárgyalnak már egy 10 ezer tonnás hajó vásárlásáról is. A cél az, hogy a harmadik ötéves tervbe megépüljön a MAHART óceánjáró flottája. Magyarország egyre több árut ad el az afrikai—ázsiai—dél-amerikai országoknak, s egyre többet vásárol is ezeken a távoli piacokon; s minden évben többmillió dollárt fizetett ki eddig a külföldi hajózási vállalatoknak — mindenképp hasznos és reális elképzelés tehát, hogy a magyar áruk az óceánokon is magyar lobogó alatt hajózzanak.

Ifj. Gerencsér Ferenc

A párttagság összeírása

Kétezer kommunistaához szólnak most elsősorban, akik ezekben a napokban kezdték meg a párttagok összeírását meggyűlölni. Ismeretes, hogy decemberben 12 évre szóló új párttagsági könyvet kapnak a kommunisták, szép, vörös, új tagsági könyvet, rajta a felirattal: „Magyar Szocialista Munkáspárt, tagsági könyv”. Elképzelem, hogy — értesülve erről az eseményről — a politikai lojalitás örök hívei ajkbigygyesztve legyintenek, hasonlóan az el nem kötelezettség rajongói, nem is szólva ellenségjeinkről.

Mi, akik sohasem tagadtuk kommunista mivoltunkat, mitsem törődve a szerzetes arcúak legyintésével — sokoldalúan felkészülünk a párthoz való tartozás bizonyító okmányának átvételére. Hiszen tagsági könyvünk egyben a leninisták forradalmi seregéhez való tartozás szimbóluma is. Ehhez a sereghez tartozni öszintén és becsületesen, tagja lenni annak a sok vihart, küzdelmet megért pártnak, amely a munkások, parasztok és értelmiségiek legjobbjainak haladást szolgáló törekvéseit megfogalmazza és megvalósítja — megfelelő önbecsülést és politikai bátorságot követel. Nem tagadjuk, hogy vannak időszakok, hazánk életének olyan sorsfordulói, amikor a kommunista pártjához tartozni sokkal nehezebb, mint „se hús, se hal” embernek lenni.

Gondos előkészületek után vehetjük át új tagsági könyvünket. Ez így természetes a mi pártunkban. A tagkönyvcserére gondos lebonyolításával több, mint kétezer aktivistát bíztak meg a párt-alapszervezetekben.

Első feladat: a párttagság összeírása. Egy-egy elvtársnak mintegy nyolc-tizenkét párttagot kell összeírnia. Az összeírókat a járási-városi pártbizottságok lelkiismeretesen felkészítették. Valamennyien jól értik feladatukat. Azt is tudják: igen sok múlik rajtuk ezekben a napokban. Rájuk hárul, hogy minden párttagot pontosan összeírjanak. Nagyon fontos, hogy érvényesüljön az elv: a tagkönyvcserére nem jelent tagrevíziót. Minden párttagot össze kell írni, aki érvényes tagsági könyvvel rendelkezik, kihagyni senkit sem szabad.

Az összeírás látszólag egyszerű adminisztrációs feladat. Természetesen az is. Az összeírást végző elvtársaktól azt várja a párt, hogy nagy pontossággal dolgozzanak. Az összeírólapokat precízen, olvashatóan töltsék ki. Nézzenek meg figyelmesen minden párttagsági könyvet és egyéb személyi okmányt. Felszabadulás előtti párttagságot és munkásszolgálati múltat vonatkozó adatokat csak akkor szabad beírni, ha azokat felsőbb pártszerv, végrehajtó bizottság elismer-

te, jóváhagyta. A tagkönyvcserére célja, hogy minden párttag pontosan kitöltött új tagsági könyvet kapjon, amely a valóságnak megfelelően igazolja a munkásszolgálati múltat is. A vitás eseteket mindenütt a felsőbb pártszerv elé kell terjeszteni.

Mi történjék azokkal, akikről az összeírás során kiderül, hogy elvesztették tagsági könyvüket, akik hosszabb idő óta nem fizetnek tagdíjat, vagy akik ki akarnak maradni a pártból? Az ilyen esetekben az a helyes, ha a pártalapszervezet vezetősége külön-külön meg tárgyalja, majd taggyűlés elé terjeszti az ügyeket. A taggyűlés állásfoglalását pedig a felsőbb pártszerv elé kell terjeszteni jóváhagyásra. Minden ilyen esetben nagy körültekintéssel és emberséggel járjunk el.

Amikor az adminisztrációs munka fontosságát hangsúlyozzuk, ezzel együtt az összeírás tartalmi kérdéseire szeretnénk felhívni a megbízott elvtársak figyelmét. Van idő a lelkiismeretes munkára, az összeírást most október 1 és 31 között kell elvégezni. Ebben az időben tíz-tizenkét párttag elhelyezett beszélgetést folytathat minden összeíró, jut idő az adatok pontos feljegyzésére, a vitás kérdések rendezésére is. Nemcsak az tehát a fontos, hogy az összeíró elvtársak szépen írjanak, és szakszerűen dolgozzanak, hanem elsősorban az, hogy minden párttaggal tartalmassá, őszinté beszélgetést folytassanak. Tanácsoljuk, hogy az összeírást kapcsolják össze nyílt, elvtársi eszmecserevel. Ritkán nyílik olyan kedvező lehetőség a pártban arra, hogy minden elvtárral külön-külön, személyesen beszéljünk.

Mi legyen a véleménycsere tartalma? Természetesen minden, ami időszerű, ami elvtársainkat foglalkoztatja. A párttagsági könyvek kicserélésére olyan időben kerül sor, amikor túl vagyunk pártunk IX. kongresszusán, amely a szocializmus teljes felépítésének feladatait megfogalmazta. A kongresszus határozatainak gyakorlati megvalósításában a párt minden tagjának megvan a tennivalója és azért valamennyien felelősek vagyunk. Beszéljünk erről egymás között. Beszéljünk arról: hogyan ítélik meg elvtársaink a párt politikáját, ki mit tesz azért, hogy gyorsabban haladjunk előre, ki hogyan dolgozik, milyen megbecsülést vívott ki munkahelyén? Tanácsoljuk, hogy a beszélgetéseken elsősorban a végzett munkát és pártunk politikájának helyi végrehajtását elemezzük. Őszintén, kritikusan.

Tanácskozunk az alapszervezeti pártéletéről is. Ki hogyan vesz részt a párt-

munkában, teljesíti-e a párttagsággal járó kötelezettségeit, hogyan végzi el a kapott megbízásokat? Ez olyan téma, amivel minden párttagnak foglalkoznia kell és csak hasznos lehet, ha elmondja javaslatait, észrevételeit. Helyesnek tartjuk azt a gyakorlatot, amelyet néhány alapszervezeti titkár és vezetőségi tag már az első napokban is követ, hogy jelen van az összeíráskor, a beszélgetéseken. Sajnos tapasztaljuk ennek ellenkezőit is, amikor az összeírás mechanikusan történik, minden lényegesebb beszélgetés nélkül.

Különösen élő beszédtemék a gazdaságirányítás új rendszerének bevezetésével kapcsolatos kérdések. Tapasztalható, hogy a párttagok között sokan nem értik az új mechanizmusra való áttérés szükségességét, borúlátóan ítélik meg a várható kilátásokat. Sok a kétkedés, a bizonytalanság. Szóljunk ezekről is bátran az összeírás során, hiszen az új mechanizmus bevezetésének sikere nem kismértékben azon is múlik, hogy a kommunista milyen egységesen, milyen magabiztosan állnak ki mellette, hogyan hajtják végre feladataikat.

Kimeríthetetlen témaforrás a nemzetközi helyzet, a kommunista világmozgalom sok időszerű problémája. Elvtársaink jelentős része nem tájékozott eléggé ezekben a kérdésekben, sokan elmaradnak a gyorsan változó események mögött, nem ismerik eléggé az összefüggéseket, nem tudják megfelelően tájékoztatni környezetüket.

Néhány időszerű kérdést említettünk mindössze, amelyekről beszélgethetünk az összeírás során. Az elmondottakból kitűnik, hogy az összeírást végzőkre felelősségteljes politikai munkát bízott a párt, ha pontosan végzzük el az összeírást, ha tartalmas eszmecsere alakul ki az összeírás során, akkor nem kétséges, hogy ez a munka eredményes lesz, tovább erősödik pártunk eszmei, politikai egysége.

Hasznos volna, ha a párttagsággal most folytatott beszélgetések tanulságait az összeírást végző elvtársak és a párt-alapszervezeti vezetők összegyűjtenék, hasznosítanák. Minden bizonnyal elhangzanak majd olyan kérdések és javaslatok, amelyekre érdemes lesz visszatérni vezetőségi üléseken, taggyűléseken, s amelyeket esetleg a felsőbb pártszervezethez továbbíthatunk. Az összeírás a pártszervezetek sokoldalú, folyamatos munkájának része és elősegítheti, hogy egyéb feladatainkat is eredményesebben hajtsuk végre.

AGOSTON JÓZSEF

A betegellátás tökéletesítéséért

Az I. kerületben rendezték az orvosi körzetek határát

Szegeden az I. kerületi tanács intézkedésére rendezték a kerület orvosi körzeteinek határát. Azért vált ez szükségessé, mert aránytalanságok jelentkeztek a körzeti orvosok megterhelésében. Az új építkezésekkel a kerület több részén megnőtt a lakosság száma, s így előfordult, hogy az egyik körzetben, például a Belvárosban egy orvosra 5700 beteg jutott, míg másutt a körzeti orvosnak csupán 1600 személlyel kellett foglalkoznia. Az október 1-től érvényes intézkedés ezen a helyzeten változtat.

Dr. Villányi Ilona főorvos, az I. kerületi tanács egészségügyi osztályának vezetője elmondta, hogy a kerületet tíz körzetre osztották

fel. A körzetek száma tehát eggyel emelkedett, s munkába állt egy új orvos is a Belvárosban. Ezzel és a többi körzet rendelőház tartozó területek határainak megváltoztatásával szeretnék javítani az orvosi ellátás minőségén is, s mivel ezután a körzetekre jutó lélekszám nagyjából azonos lesz, bizonyára sikerülni fog ez. A Párizsi körút 46. szám alatti rendelőben eddig egy első és egy harmadik kerületi orvos dolgozott. A III. kerületi 22-es számú körzeti orvosának rendelését a esetgyár rendelőjébe helyezték át. Október 1-től betegét itt kereshetik fel, a Párizsi körúti felszabadult helyen pedig az új szakorvos kezdte meg munkáját.

Most, hogy várható a körzeti orvosi ellátás javulása, szükségtelemmé válik, hogy továbbra is engedélyezzék az eddig gyakran kért körzeti orvosi cseréket. Október elsejével ezeket meg is szüntették.

Dr. Villányi Ilona főorvos közölte még, hogy az új körzeti beosztásokról hamarosan tájékoztatják a kerület lakosságát. Egyben elmondta azt is, hogy a jövő héten, mivel az újszegedi Bérkert utcai rendelőt tatarozzák, itt csak telefon-ügyletet tartanak, s az orvos az újszegedi pártszervezet székében, a Rózsa Ferenc sugárút 9. szám alatt rendel majd.

Elutazott I. T. Novikov

I. T. Novikov, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökhelyettese, az Építési Állami Bizottság elnöke befejezte magyarországi látogatását és szerdán elutazott Budapestről. I. T. Novikov az Építészeti és Városfejlesztési Minisztériumban látogatásának tapasztalatairól és a korszerű építésztervezetek alkalmazásának problémáiról megbeszéléseket folytatott dr. Trautmann Rezső építészeti és városfejlesztési miniszterrel, és a magyar építészeti vezetők munkatársaival.

Magyarországi látogatása alkalmából I. T. Novikovot és munkatársait fogadta Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, az MSZMP Központi Bizottságának titkára, dr. Ajtai Miklós, a Politikai Bizottság póttagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, s

kedden este búcsúvacsorán látta vendégül dr. Timár Mátyás, a Minisztertanács elnökhelyettese. (MTI)

Orvosszakérők kongresszusa

Szerdán a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében megkezdődött a Nemzetközi Igazságügyi Orvostani és Szociális Orvostani Akadémia VII. kongresszusa. Az ünnepélyes megnyitáson jelen volt Kisházi Ödön, a népköztársaság Elnöki Tanácsának helyettes elnöke, dr. Korom Mihály igazságügyi miniszter, dr. Szabó Zoltán egészségügyi miniszter, Jakab Sándor, a belügyminiszter első helyettese, dr. Szalay József, a Legfelsőbb Bíróság elnöke.